

- то Лансъ, отговорихъ и рекохъ на братия-та си: Знаете ли че ꙗма въ тѣзи домове ефодъ, и ерафимъ, и истуканъ, и кумиръ лѣянъ? И сега размыслѣте какво ще направите. И свѣрихъхъ тамъ, та отидохъ въ домъ-тъ на младый-тъ Левитинъ, въ Михеевъ-тъ домъ, и го поздравихъ. И ꙗшесть-тъ стотинъ мѣжа, прѣпасани-тъ съ воинскы-тъ си оружїя, които бѣхъ отъ Дановы-тъ сынове, застанъхъ въ входъ-тъ на врата-та. И ꙗвзлѣзохъ петъ-тъ мѣжа, които бѣхъ ходили да съгледателствуютъ мѣсто-то, и влѣзохъ тамъ, та ꙗзѣхъ истуканъ-тъ, и ефодъ-тъ, и ерафимъ-тъ, и лѣяный-тъ кумиръ: а священникъ-тъ стоеше въ входъ-тъ на врата-та съ съ шестъ-тъ стотинъ мѣжа, които бѣхъ прѣпасани съ воинскы оружїя. И като влѣзохъ въ Михеевъ-тъ домъ, и зѣхъ истуканъ-тъ, ефодъ-тъ, и ерафимъ-тъ, и лѣяный-тъ кумиръ, священникъ-тъ имъ рече: Що правите вы? И тѣ му рекохъ: Мълчи, ꙗтури рѣкхъ-тъ си на уста-та си, та ела съ насъ, и ꙗбѣди ни отецъ и священникъ: по добръ ли ти е да си священникъ на домъ-тъ на единъ человекъ, или да си священникъ на едно племе и на единъ родъ въ Израиль? И зарадова ся сѣрдце-то на священника; и зѣ ефодъ-тъ, и ерафимъ-тъ, и истуканъ-тъ, та отиде между людѣ-тъ. И вѣрихъхъ ся та търгижъхъ, и турихъ прѣдъ себе си дѣца-та, и скотове-тъ, и по скъпъ-тъ си нѣща.
- 22 Като ся отдалечихъ тѣ отъ Михеевъ-тъ домъ, человекъ-тъ въ домове-тъ които бѣхъ ближни съ Михеевъ-тъ домъ събрахъ ся, и стигихъхъ Дановы-тъ сынове. И выкихъхъ на Дановы-тъ сынове. И тѣ обрѣхъхъ лице-то си та рекохъ на Михея: Що ти е та си излѣзълъ съ толко множество? А той рече: Зѣхте ми боготе-тъ които си направихъ, и священника и търгижхте: и що ми остава вече? и защо ми казвате: Що ти е? И рекохъ му Дановы-тъ сынове: Да ся не чуе гласъ-тъ ти между насъ, да не бы да нападижъ на васъ мѣжѣ яроствливи та изгубишъ животъ-тъ си и животъ-тъ на домъ-тъ си. И вѣрѣхъхъ Дановы-тъ сынове въ пѣть-тъ си: и като видѣ Михей че тѣ бѣхъ по силни отъ него, вѣрихъ ся та дойде у дома си.
- 27 И тѣ зѣхъ това що бѣше направилъ Михей, и священникъ-тъ когото имаше, та ꙗдойдохъ въ Лансъ при людѣ които бѣхъ спокойни и живѣхъ безъ страхъ: и ꙗпоразихъхъ гы съ остро-то на ножъ-тъ,

и градъ-тъ изгорихъ съ огнь. И нѣмаше никой да го избави, защото ся намираше ꙗдалечъ отъ Сидонъ, и нѣмахъ съобщеніе съ никого: и той бѣше ꙗвъ долъ-тъ на Вееъ-реовъ. И съградихъ градъ-тъ, и населихъ ся въ него.

- 29 И ꙗнарекохъ име-то на градъ-тъ ꙗДанъ, по име-то на Дана отца си, който ся роди Израилью: а име-то на градъ-тъ бѣше по напредъ Лансъ. И поставихъ за себе си Дановы-тъ сынове истуканъ-тъ: а Ионаванъ сынъ-тъ на Гирсона, сынъ на Манассіѣ, той и сынове-тъ му бѣхъ священници на Даново-то племе, ꙗдо день-тъ на плѣніе-то на онѣхъ земѣхъ. И поставихъ си истуканъ-тъ който направи Михей, ꙗпрѣзъ всечко-то врѣме въ което домъ-тъ Божій бѣ въ Сило.

ГЛАВА 19.

- 1 И ꙗвъ онѣзи дни нѣмаше царъ въ Израиль: и имаше единъ Левитинъ който живѣше въ страны-тъ на горъ-тъхъ Ефремъ, и зѣ за себе си наложижъхъ женѣ ꙗотъ Виелеемъ Іудинъ. И наложижъхъ му стори блудъ противъ него, и отиде си отъ него въ домъ-тъ на отца си въ Виелеемъ Іудинъ, и останъ тамъ около четири мѣсеца.
- 3 И станъхъ мѣжъ ѿ та отиде слѣдъ неѣжъ, за да ѿ говори съ добро и да ѿвѣрне; и имаше събъ себе си слугъ-тъхъ си, и два осла: и тя го въведе въ домъ-тъ на бащъ си: и когато го видѣ на младъ-тъхъ 4 баща ѿ, зарадова ся че го посрѣбнижъ. И удържа го тестъ му, на младъ-тъхъ баща ѿ, та слѣдъ съ него три дни: и ядохъ и пихъ, и прѣношувахъ тамъ. И четвъртый-тъ день, когато станъхъхъ на ранижъ, той ся дигижъ да си иде: но баща-та на младъ-тъхъ рече на зетя си: ꙗукрѣпи сѣрдце-то си съ малко хлѣбъ, и поелъ ще си отидете. И еѣднѣхъ, та ядохъ и пихъ двамата наедно: и на младъ-тъхъ баща ѿ рече на мѣжъ-тъхъ: Склони, молижъ, да прѣношувахъ, и нека ся развесели сѣрдце-то ти. И когато ея дигижъ человекъ-тъ да си иде, тестъ-тъ му го принуди: затова останъ та прѣношува тамъ. И станъ рано въ петый-тъ день за да си иде: и на младъ-тъхъ баща ѿ рече: Укрѣпи, молижъ, сѣрдце-то си. И останъхъхъ додѣ день- 9 тѣ ся прѣклони, и ядохъ двамата. И когато станъхъ человекъ-тъ да си отиде, той и наложижъхъ та му, и слугата му, рече му тестъ му, на младъ-тъхъ баща ѿ: Это, сега день-тъ ся прѣклонява къмъ вечеръ:

ѿ Гл. 17; 5.
ѿ Ст. 11.

ѿ Ст. 2, 14.

ѿ Гл. 17; 4, 5.

ѿ Іов. 21; 5, 29; 9, 40; 4.

Прпт. 30; 32. Мх. 7; 14.

ѿ Гл. 17; 10.

ѿ Ст. 7, 10. Врп. 33; 22.

ѿ Іс. Нав. 13; 47.

ѿ Ст. 7.

ѿ Числ. 13; 21. 2 Цар. 10; 6.

ѿ Іс. Нав. 13; 47.

ѿ Быт. 14; 14. Гл. 20; 1.

3 Цар. 12; 29, 30. 15; 20.

ж Гл. 13; 1. 1 Цар. 4; 2, 3.

10, 11. Псал. 78; 60, 61.

ѿ Іс. Нав. 18; 1. Гл. 19; 18.

21; 12.

а Гл. 17; 6, 18; 1. 21; 25.

б Гл. 17; 7.

в Быт. 18; 5.